

[Domovská Stránka](#) > ... > [Podanie Na Súd](#) > [Kde a Ako](#) > [Zákony Ktorej Krajiny Platia?](#) > Portugal

Zákony ktorej krajiny platia?

Autor obsahu

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Portugalsko

1 Pramene platných noriem

V článkoch 1, 3 a 4 portugalského Občianskeho zákonníka sú stanovené tieto zdroje vnútroštátneho práva:

- zákony,
- zvyklosti,
- obyčajové právo.

Zdroje medzinárodného práva sú tieto (článok 8 portugalskej ústavy):

- pravidlá a zásady všeobecného alebo spoločného medzinárodného práva tvoria neoddeliteľnú súčasť portugalského práva,
- ustanovenia riadne ratifikovaných alebo schválených medzinárodných dohovorov nadobúdajú platnosť vo vnútroštátnom práve po ich oficiálnom zverejnení a zostávajú v platnosti, kým sú medzinárodne záväzné pre Portugalsko,
- pravidlá prijaté príslušnými orgánmi medzinárodných organizácií, ktorých je Portugalsko zmluvnou stranou, nadobúdajú platnosť priamo vo vnútroštátnom právnom poriadku, pokiaľ je to stanovené v príslušných zakladajúcich zmluvách,
- ustanovenia zmlúv, ktorými sa riadi Európska únia, a ustanovenia prijaté jej inštitúciami v rámci výkonu ich príslušných právomocí sú uplatniteľné vo vnútroštátnom právnom poriadku podľa podmienok stanovených v práve Únie, pričom sa dodržiavajú základné zásady demokratického právneho štátu.

1.1 Vnútroštátne normy

Zákony

Zákony sú priamym zdrojom vnútroštátneho práva. Podľa článku 1 ods. 2 portugalského Občianskeho zákonníka sa všetky všeobecné ustanovenia prijaté príslušnými orgánmi štátu považujú za zákony. V článku 112 ods. 1 portugalskej ústavy sa stanovuje, že zákony, zákonné dekréty a regionálne legislatívne nariadenia sú legislatívne akty.

Zvyklosti

Zvyklosti sú právne prípustné ako zdroj vnútroštátneho práva, keď sú dodržané obidve tieto podmienky:

- nie sú v rozpore so zásadami dobrej viery a
- sú ako také uznané zákonom (článok 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Obyčajové právo

Portugalské súdy môžu urovnať spor v súlade so zásadou obyčajového práva len za jednej z týchto okolností:

- ak to umožňuje právne ustanovenie [článok 4 písm. a) Občianskeho zákonníka], alebo
- keď strany súhlasia a majú možnosť právneho vzťahu [článok 4 písm. b) Občianskeho zákonníka], alebo
- keď strany vopred súhlasili s uplatnením obyčajového práva [článok 4 písm. c) Občianskeho zákonníka].

1.2 Mnohostranné medzinárodné dohovory

Dohovory Haagskej konferencie o medzinárodnom práve súkromnom

Pre Portugalsko je záväzných 26 haagskych dohovorov:

1. Dohovor o civilnom konaní (1954)

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

2. Dohovor o rozhodnom práve pre vyživovaciu povinnosť voči deťom (1956)

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

3. Dohovor o uznávaní a vykonateľnosti rozhodnutí o vyživovacej povinnosti voči deťom (1958)

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

4. Dohovor o právomoci orgánov a rozhodnom práve vo veciach ochrany detí (1961)

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

5. Dohovor o rozhodnom práve pre formu závetov (1961)

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

6. Dohovor o zrušení požiadavky vyššieho overenia zahraničných verejných listín (1961)

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

7. Dohovor o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v cudzine v občianskych a obchodných veciach (1965)

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

8. Dohovor o uznávaní a výkone cudzích rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach (1971)

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

9. Dodatokový protokol k Dohovoru o uznávaní a výkone cudzích rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach (1971)

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

10. Dohovor o uznávaní rozvodov a zrušení manželského spoluzitia (1970)

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

11. Dohovor o práve použiteľnom na dopravné nehody (1971)

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

12. Dohovor o vykonávaní dôkazov v cudzine v občianskych a obchodných veciach (1970)

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

13. Dohovor o medzinárodnej správe majetku zosnulých osôb (1973)

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

14. Dohovor o rozhodnom práve pre zodpovednosť za výrobky (1973)

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

15. Dohovor o uznávaní a výkone rozhodnutí o vyživovacej povinnosti (1973)

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

16. Dohovor o rozhodnom práve pre vyživovaciu povinnosť (1973)

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

17. Dohovor o rozhodnom práve pre majetkový režim manželov (1978)

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

18. Dohovor o forme a uznaní platnosti manželstva (1978)

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

19. Dohovor o rozhodnom práve pre zastúpenie (1978)

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

20. Dohovor o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí (1980)

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

21. Dohovor o ochrane detí a o spolupráci pri medzištátnych osvojeniach (1993)

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

22. Dohovor o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone a spolupráci v oblasti rodičovských práv a povinností a opatrení na ochranu dieťaťa (1996)

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

23. Dohovor o medzinárodnej ochrane dospelých (2000)

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

24. Dohovor o dohodách o voľbe súdu (2005)

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

25. Dohovor o medzinárodnom vymáhaní výživného na deti a iných členov rodiny (2007)

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

26. Protokol o rozhodnom práve pre vyživovaciu povinnosť (2007)

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

Dohovory Medzinárodnej komisie pre osobný stav (ICCS)

Pre Portugalsko je záväzných 10 dohovorov ICCS:

Tieto dohovory sú k dispozícii [na tomto odkaze](#).

1. Dohovor o vydávaní určitých výpisov z dokladov o osobnom stave určených do zahraničia (Paríž, 27. 9. 1956). Schválenie: zákon č. 33/81 zverejnený vo vestníku *Diário da República* I č. 196 z 27. 8. 1981

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

2. Dohovor o bezplatnom vydávaní dokladov o osobnom stave a o ich oslobodení od vyššieho overenia (Luxemburg, 26. 9. 1957). Schválenie: zákon č. 22/81 zverejnený vo vestníku *Diário da República* I č. 189 z 19. 8. 1981

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

3. Dohovor o medzinárodnej výmene informácií o osobnom stave (Istanbul, 4. 9. 1958). Schválenie: [dekrét č. 39/80](#) zverejnený vo vestníku *Diário da República* I č. 145 z 26. 6. 1980

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

4. Dohovor o zmene mena a priezviska (Istanbul, 4. 9. 1958). Schválenie: uznesenie Republikového zhromaždenia č. 5/84 zverejnené vo vestníku *Diário da República* I č. 40 zo 16. 2. 1984

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

5. Dohovor o právomociach orgánov oprávnených prijímať uznanie detí za vlastné (Rím, 14. 9. 1961). Schválenie: uznesenie Republikového zhromaždenia č. 6/84 zverejnené vo vestníku *Diário da República* I č. 50 z 28. 2. 1984

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

6. Dohovor o vydávaní viacjazyčných výpisov zo zápisov o osobnom stave (Viedeň, 8. 9. 1976). Schválenie: vládný dekrét č. 34/83 zverejnený vo vestníku *Diário da República* I č. 109 z 12. 5. 1983

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

7. Dohovor o vydávaní viacjazyčných výpisov zo zápisov o osobnom stave (Viedeň, 8. 9. 1976). Schválenie: vládný dekrét č. 34/83 zverejnený vo vestníku *Diário da República* I č. 109 z 12. 5. 1983

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

8. Dohovor o oslobodení niektorých dokladov a listín od vyššieho overenia (Atény, 15. 9. 1977). Schválenie: dekrét č. 135/82 zverejnený vo vestníku *Diário da República* I č. 292 z 20. 12. 1982

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

9. Dohovor o rozhodnom práve pre priezviská a mená (Mníchov, 5. 9. 1980). Schválenie: uznesenie Republikového zhromaždenia č. 8/84 zverejnené vo vestníku *Diário da República* I č. 54 z 3. 3. 1984

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

10. Dohovor o vydávaní osvedčení o spôsobilosti na uzavretie manželstva (Mníchov, 5. 9. 1980). Schválenie: vládný dekrét č. 40/84 zverejnený vo vestníku *Diário da República* I č. 170 z 24. 7. 1984

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

Ďalšie dôležité mnohostranné dohovory, ktoré sú záväzné pre Portugalsko:

Parížsky dohovor na ochranu priemyslového vlastníctva (Štokholm, 1967)

K dispozícii na [tomto](#) a [tomto odkaze](#)

Dohovor Organizácie Spojených národov z roku 1951 o právnom postavení utečencov a protokol z roku 1957

K dispozícii na [tomto](#) a [tomto odkaze](#)

Protokol: [na tomto odkaze](#)

Dohovor o jednotnej právnej úprave zmienek a dlžobných úpisov a Dohovor o urovaní niektorých kolízií právnych poriadkov v súvislosti so zmenkami a dlžobnými úpismi (Ženeva, 1930)

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

Dohovor o jednotnej právnej úprave šekov a Dohovor o urovaní určitých kolízií právnych poriadkov v súvislosti so šekmi (Ženeva, 1931)

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

Dohovor o jednotnej právnej úprave formy medzinárodného závetu (Washington, 1973), ktorého je Portugalsko zmluvnou stranou, schválený na účely pristúpenia zákonným dekrétom č. 252/75

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

Dohovor o uznaní a výkone cudzích rozhodcovských rozhodnutí (New York, 1958)

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

Druhý Lugánsky dohovor o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (rozhodnutie 2009/430/ES z 27. novembra 2008)

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

Rozhodnutie: [na tomto odkaze](#)

Dohovor o medzinárodnej železničnej preprave (1980) v znení protokolu z roku 1999

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

Európsky dohovor o informáciách o cudzom práve uzavretý v Londýne v roku 1970

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

Dohovor Rady Európy o predchádzaní násiliu na ženách a domácejmu násiliu a o boji proti nemu – Istanbulský dohovor z roku 2011

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

Dohovor Organizácie Spojených národov o vymáhaní výživného v cudzine – Newyorský dohovor z roku 1956

K dispozícii na [tomto](#) a [tomto odkaze](#)

1.3 Hlavné dvojstranné dohovory

- Dohoda o právnej a justičnej spolupráci medzi Portugalskou republikou a Angolskou republikou uzavretá v Luande (1995)

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

- Dohoda o právnej spolupráci medzi Portugalskou republikou a Guinejsko-bissauskou republikou uzavretá v Bissau (1988)

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

- Dohoda o právnej a justičnej spolupráci medzi Portugalskou republikou a Mozambickou republikou

uzavretá v Lisabone (1990)

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

- Dohoda o právnej a justičnej spolupráci medzi Portugalskou republikou a Demokratickou republikou Svätého Tomáša a Princovho ostrova (1976)

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

- Dohoda o vymáhaní výživného medzi Portugalskou republikou a Kapverdskou republikou (1982)

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

- Dohoda o právnej a justičnej spolupráci medzi Portugalskou republikou a Kapverdskou republikou (2003)

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

- Dohoda medzi vládou Portugalskej republiky a vládou Spojených štátov amerických o vymáhaní výživného (2000)

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

- Dohovor medzi Luxemburským veľkovojsvodstvom a Portugalskou republikou o vzájomnej právnej pomoci v oblasti opatrovníckeho práva a práva styku (1992)

K dispozícii [na tomto odkaze](#)

2 Uplatňovanie kolíznych noriem

Keď sa kolízna norma týka cudzieho právneho poriadku, znamená to len uplatňovanie vnútroštátneho práva daného cudzieho štátu, neznamená to, že súdy daného štátu majú právomoc. Jedinú výnimku predstavuje situácia, keď je to v rozpore s nejakou zásadou (článok 16 Občianskeho zákonníka).

Uplatňovanie právnych predpisov iného štátu je obmedzené na pravidlá právneho poriadku tohto štátu, ktoré sú súčasťou režimu upravujúceho oblasť práva, ktorej sa týka kolízna norma (napr. dedenie, rodina, povinnosti, vecné práva) (článok 15 Občianskeho zákonníka).

2.1 Povinnosť sudcu uplatniť kolízne normy z vlastnej iniciatívy

V Portugalsku súd nie je viazaný žalobami strán, pokiaľ ide o vyhľadávanie, výklad a uplatňovanie právnych noriem (článok 5 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku). Z tejto všeobecnej zásady vyplýva, že vnútroštátny súd uplatňuje kolízne normy z vlastnej iniciatívy.

2.2 Spätný odkaz

V Portugalsku sa uplatňujú tri hlavné pravidlá, pokiaľ ide o spätný a ďalší odkaz (*renvoi*):

- pravidlo, ktorým sa stanovuje spätný a ďalší odkaz na právne predpisy iného štátu (článok 17 Občianskeho zákonníka),
- pravidlo, ktorým sa stanovuje spätný a ďalší odkaz na portugalské právne predpisy (článok 18 Občianskeho zákonníka),
- pravidlo, ktorým sa stanovujú prípady, keď spätný a ďalší odkaz nie je povolený (článok 19 Občianskeho zákonníka).

Spätný a ďalší odkaz na právne predpisy iného štátu

V Portugalsku môže súd využiť právne predpisy iného štátu.

Spätný a ďalší odkaz na právne predpisy iného štátu sa môže využiť, ak sa v portugalskej kolíznej norme odkazuje na právne predpisy iného štátu a tento štát sa považuje za kompetentný vyriešiť záležitosť (článok 17 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Spätný a ďalší odkaz sa prestane uplatňovať, keď:

- cudzie právo uvedené v portugalskej kolíznej norme je osobné právo a
 - zainteresovaná strana má obvyklý pobyt v Portugalsku alebo
 - má pobyt v krajine, v ktorej kolíznych normách sa za rozhodné právo považuje právo štátu, ktorého je daná osoba štátnym príslušníkom (článok 17 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Spätný a ďalší odkaz sa však použije vždy, keď sú súčasne splnené obidve tieto podmienky:

- veci sa týkajú poručníctva, opatrovníctva, majetkových vzťahov medzi manželmi, rodičovských práv a povinností, vzťahov medzi osvojiteľom a osvojencom alebo dedenia v prípade smrti a
- v cudzích právnych predpisoch špecifikovaných v portugalskej kolíznej norme sa odkazuje na právne predpisy miesta, v ktorom sa nachádza nehnuteľný majetok, a považujú sa za uplatniteľné (článok 17 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

Spätný a ďalší odkaz na portugalské právne predpisy

Spätný a ďalší odkaz na portugalské právne predpisy možno uplatniť, keď portugalská kolízna norma obsahuje spätný odkaz na právne predpisy iného štátu, ktorého kolízna norma odkazuje späť na portugalské právne predpisy. V tom prípade sa uplatní portugalské právo (článok 18 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

V záležitostiach týkajúcich sa osobného stavu je však spätný a ďalší odkaz na portugalské právne predpisy povolený, len keď je splnená táto ďalšia požiadavka:

- zainteresovaná strana má obvyklý pobyt na portugalskom území alebo
- v práve krajiny pobytu zainteresovanej strany sa pokladá portugalské právo za uplatniteľné (článok 18 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Prípady, v ktorých spätný a ďalší odkaz nie je povolený

Žiadny z uvedených typov spätného a ďalšieho odkazu nie je povolený v týchto prípadoch:

- keď spätný a ďalší odkaz spôsobuje neplatnosť alebo nevyožiteľnosť úkonu, ktorý by bol platný, ak by sa *jednoducho uplatňovala* portugalská kolízna norma (bez spätného a ďalšieho odkazu) (článok 19 ods. 1 Občianskeho zákonníka),
- keď spätný a ďalší odkaz zapríčiňuje nezákonnosť stavu, ktorý by bol inak zákonný (článok 19 ods. 1 Občianskeho zákonníka),
- keď zainteresované strany určili rozhodné cudzie právo v prípadoch, keď je to povolené (článok 19 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

2.3 Zmena kolízneho kritéria

Kolízne kritérium je faktická alebo právna okolnosť zvolená kolíznou normou, ktorá slúži ako základ na určenie rozhodného práva. V závislosti od prípadu to môže byť napríklad štátna príslušnosť alebo miesto vykonania úkonu, miesto, kde bolo vytvorené duševné dielo, kde bol zaregistrovaný nárok, kde sa nachádza majetok alebo kde sídli zainteresovaná strana.

V portugalskom právnom poriadku sa stanovujú minimálne dve obmedzenia zmeny kolízneho kritéria:

- obchádzanie zákona – zmena kolízneho kritéria vyplývajúca z faktickej alebo právnej situácie, ktorú vytvorili zainteresované strany, aby sa vyhli uplatňovaniu práva, ktoré by bolo inak uplatniteľné, sa považuje za irelevantnú (článok 21 Občianskeho zákonníka),
- plnoletosť dosiahnutá podľa predchádzajúceho osobného práva nie je dotknutá zmenou osobného práva (článok 29 Občianskeho zákonníka).

Ak nie je možné určiť kolízne kritérium, od ktorého závisí špecifikácia rozhodného práva, použije sa právo, ktoré je inak uplatniteľné (článok 23 Občianskeho zákonníka).

2.4 Výnimky z obvyklého použitia kolíznych noriem

Porušenie verejného poriadku

Ustanovenia cudzích právnych predpisov určené kolíznou normou sa neuplatňujú, ak porušujú základné zásady medzinárodného verejného poriadku portugalského štátu (článok 22 ods. 1 Občianskeho zákonníka). V takom prípade sa uplatňujú ostatné ustanovenia cudzích právnych predpisov, ktoré sa považujú za vhodnejšie, alebo alternatívne pravidlá portugalského vnútroštátneho práva (článok 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Medzinárodné dohovory a právne predpisy EÚ

Ak sú v medzinárodných dohovoroch, ktoré sú záväzné pre portugalský štát, alebo v právnych predpisoch EÚ stanovené pravidlá týkajúce sa rozhodného práva, ktoré sú odlišné od pravidiel stanovených vo vnútroštátnych kolíznych normách, vnútroštátne pravidlá sa neuplatňujú.

2.5 Zistenie obsahu cudzieho práva

Každý, kto sa odvoláva na cudzie právo, musí preukázať jeho existenciu a obsah. Súd sa však musí z vlastnej iniciatívy snažiť získať vedomosti o cudzom práve. Cudzí právne predpisy sa vykladajú v rámci systému, do ktorého patria, a v súlade s pravidlami výkladu, ktoré sú v nich stanovené (článok 23 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Na účely získania informácií o cudzom práve týkajúcom sa občianskych a obchodných záležitostí možno uviesť dva dohovory, ktorých je Portugalsko stranou:

- Európsky dohovor o informáciách o cudzom práve (Londýn 1968),
- Dohovor o informovaní o právnych záležitostiach, pokiaľ ide o platné právne predpisy a ich uplatňovanie (Brazília, 1972).

Ak nie je možné overiť obsah cudzích právnych predpisov, použije sa právo, ktoré je inak uplatniteľné (článok 23 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

3 Kolízne normy

Režim stanovený v právnych predpisoch EÚ

V členských štátoch Európskej únie (okrem Dánska) sa rozhodné právo pre zmluvné záväzky určuje podľa nariadenia (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 (Rím I), ktoré má prednosť pred kolíznymi normami uvedenými ďalej, pokiaľ sú stanovené odlišné normy.

Dánsko je jediný členský štát EÚ, na ktorý sa nevzťahuje nariadenie (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008. Naďalej sa naň vzťahuje Rímsky dohovor o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky z roku 1980. V Dánsku sa rozhodné právo pre zmluvné záväzky určuje podľa Rímskeho dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky z roku 1980, ktorý má prednosť pred vnútroštátnymi kolíznymi normami uvedenými ďalej, pokiaľ sú stanovené odlišné normy.

Režim stanovený vo vnútroštátnych kolíznych normách

Záležitosti týkajúce sa potvrdenia, výkladu a vykonania vyhlásenia o úmysle a chýbajúcej alebo nedostatočnej vôle sa riadia:

- právom rozhodným pre podstatu zmluvy (článok 35 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Význam správania ako vyhlásenia o úmysle sa riadi:

- právom spoločného obvyklého pobytu vyhlasovateľa a príjemcu vyhlásenia, alebo pokiaľ to nie je možné,
- právom miesta, kde sa skonštatovalo vyhlásenie.

Význam mlčania ako prostriedku vyhlásenia sa riadi:

- právom spoločného obvyklého pobytu strán, alebo pokiaľ to nie je možné,
- právom miesta, kde bol podaný návrh (článok 35 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka).

Forma vyhlásenia o úmysle sa riadi:

1. právom rozhodným pre podstatu zmluvy alebo
2. právom účinným v mieste, kde je vykonané vyhlásenie, alebo
3. právom štátu uvedeného v kolíznej norme účinnej v mieste vykonania vyhlásenia (článok 36 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka).

Poznámka:

alternatívy 2 a 3 sú prípustné, len ak v práve, ktorým sa riadi podstata zmluvy, nie je stanovené, že vyhlásenie je neplatné alebo nevymožiteľné v prípade nedodržania určitej formy, aj keď je zmluva uzatvorená v zahraničí.

Na právne zastupovanie sa uplatňuje:

- právo, ktorým sa upravuje právny vzťah, z ktorého vyplýva právomoc na zastupovanie (článok 37 Občianskeho zákonníka).

Na zastupovanie právnických osôb ich štatutárnymi orgánmi sa uplatňuje:

- príslušné osobné právo.

Dobrovoľné zastupovanie sa upravuje takto:

- právom štátu, v ktorom sa vykonáva právomoc na zastupovanie, sa upravuje existencia, rozšírenie, zmena, účinky a zánik právomoci na zastupovanie (článok 39 ods. 1 Občianskeho zákonníka),
- právo krajiny obvyklého pobytu zastúpenej osoby sa uplatňuje, ak zástupca vykonáva svoju právomoc v inej krajine, než je krajina označená zastúpenou osobou, a ak je s tým oboznámená tretia strana, s ktorou uzatvára zmluvu (článok 39 ods. 2 Občianskeho zákonníka),
- právo miesta registrovaného sídla zástupcu sa uplatňuje, ak daný zástupca vykonáva zastupovanie profesionálne a táto skutočnosť je známa zmluvnej tretej strane (článok 39 ods. 3 Občianskeho zákonníka),
- právo krajiny, kde sa nachádza nehnuteľný majetok, sa uplatňuje, keď sa zastupovanie týka nakladania s týmto majetkom alebo jeho správy (článok 39 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

Premlčacia lehota a neplatnosť sa riadia:

- právom rozhodným pre právo, ktorého sa týka premlčacia lehota alebo neplatnosť (článok 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Záväzky vyplývajúce z právnych úkonov a podstata zmluvy sa riadia:

I. právom, ktoré si zmluvné strany vybrali alebo ktoré mali na mysli (článok 41 ods. 1 Občianskeho zákonníka), pokiaľ je splnená jedna z týchto podmienok:

- jeho uplatniteľnosť zodpovedá vážnemu záujmu vyhlasovateľov alebo
- je spojené s jedným z aspektov úkonu, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti medzinárodného práva súkromného (článok 41 ods. 2 Občianskeho zákonníka);

II. Ak by strany neurčili právo, rozhodné právo je:

- právo obvyklého pobytu vyhlasovateľa v prípade jednostranného úkonu,
- právo spoločného obvyklého pobytu strán v prípade zmluvy (článok 42 ods. 1 Občianskeho zákonníka);

III. V prípade zmluvy, v ktorej strany neurčili právo, pričom nemajú spoločný obvyklý pobyt, sa musí rozlišovať medzi dvomi situáciami:

- bezodplatné zmluvy, pre ktoré je rozhodným právom právo obvyklého pobytu zmluvnej strany, ktorá poskytla výhodu,
- odplatné zmluvy, pre ktoré je rozhodným právom právo miesta, kde boli uzavreté (článok 42 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Právo rozhodné pre riadenie podniku je:

- právo miesta, kde sa uskutočňuje hlavná činnosť manažéra (článok 43 Občianskeho zákonníka).

Právo rozhodné pre bezdôvodné obohatenie je:

- právo, na ktorom bol založený prevod výhod v prospech obohatenej strany.

3.1 Mimozmluvné záväzky

Režim stanovený v právnych predpisoch EÚ

V členských štátoch Európskej únie (s výnimkou Dánska) sa právne predpisy uplatniteľné na mimozmluvné záväzky určujú na základe nariadenia (ES) č. 864/2007 z 11. júla 2007 (Rím II), ktoré má prednosť pred vnútroštátnymi kolíznymi normami uvedenými ďalej, pokiaľ sú stanovené odlišné normy.

Vo vzťahoch medzi Portugalskom a štátmi, ktoré sú zmluvnými stranami Haagskeho dohovoru o práve použiteľnom na dopravné nehody z roku 1971 sa však rozhodné právo v týchto prípadoch určuje podľa tohto dohovoru, ktorý má prednosť pred súvisiacimi kolíznymi normami stanovenými v nariadení Rím II (článok 28 nariadenia Rím II).

Režim stanovený vo vnútroštátnych kolíznych normách

I. Právo rozhodné pre mimozmluvnú zodpovednosť založenú na protiprávnom čine alebo na riziku je:

- a) právo štátu, kde sa uskutočnila hlavná škodlivá činnosť, alebo
- b) v prípade opomenutia právo miesta, kde mala zodpovedná osoba konať (článok 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

II. Ak sa páchatel' nepovažuje za zodpovedného podľa práva miesta, kde sa uskutočnila škodlivá činnosť, alebo v prípade opomenutia práva miesta, kde mala osoba konať, je rozhodným právom právo štátu, kde došlo k škodlivému účinku, pod podmienkou, že sú kumulatívne splnené dve požiadavky:

- a) v práve štátu, v ktorom došlo k škodlivému účinku, sa páchatel' považuje za zodpovedného, a
- b) páchatel' mal predvídať škodu spôsobenú v štáte v dôsledku svojho konania alebo opomenutia (článok 45 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

III. Pravidlá uvedené v bodoch I a II sa neuplatňujú za týchto okolností:

- a) ak páchatel' a poškodená strana majú rovnakú štátnu príslušnosť alebo rovnaký obvyklý pobyt a sú príležitostne v zahraničí, rozhodným právom je právo ich štátnej príslušnosti alebo ich spoločného obvyklého pobytu;
- b) ide o prípad bez vplyvu na ustanovenia daného štátu, ktoré sa musia uplatňovať rovnako na všetky osoby (článok 45 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

3.2 Osobný štatút, jeho aspekty týkajúce sa občianskeho štatútu (meno, bydlisko, spôsobilosť)

Koncepcia osobného práva

- Fyzické osoby:
 - Osobným právom je právo štátnej príslušnosti fyzickej osoby (článok 31 ods. 1 Občianskeho zákonníka).
 - V prípade osôb bez štátnej príslušnosti je osobným právom osoby bez štátnej príslušnosti právo miesta, kde má obvyklý pobyt (článok 32 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ak je však osoba bez štátnej príslušnosti maloletá osoba alebo osoba nespôsobilá na právne úkony, osobným právom je právo jej právneho domicilu (článok 32 ods. 2 Občianskeho zákonníka).
- Právnické osoby:
 - Osobným právom právnických osôb je právo štátu, kde sa nachádza hlavné registrované sídlo a skutočné sídlo správy (článok 33 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Osobným právom fyzických osôb sú upravené:

- osobný stav (článok 25 Občianskeho zákonníka),
- spôsobilosť (článok 25 Občianskeho zákonníka),
- začiatok a koniec právnej subjektivity (článok 26 ods. 1 Občianskeho zákonníka),
- práva osobnosti – existencia, ochrana a obmedzenia (s výhradou, že cudzinec alebo osoba bez štátnej príslušnosti nemá žiadnu právnu ochranu, ktorá by sa neuznávala v portugalskom práve) (článok 27 Občianskeho zákonníka),
- plnoletosť (s výhradou, že zmena osobného práva neovplyvňuje plnoletosť dosiahnutú v rámci predchádzajúceho osobného práva) (článok 29 Občianskeho zákonníka),
- poručníctvo a podobné opatrenia zamerané na ochranu nespôsobilých osôb (článok 29 Občianskeho zákonníka).

Osobným právom právnických osôb sú upravené:

- spôsobilosť právnickej osoby,
- zriadenie, prevádzka a právomoc jej orgánov,
- spôsoby získania a straty členstva a s tým súvisiace práva a povinnosti,
- zodpovednosť právnickej osoby, jej príslušných orgánov a členov voči tretím osobám,
- premena, zrušenie a zánik právnickej osoby (článok 33 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Prevod a fúzia právnických osôb:

- Prevodom registrovaného sídla právnickej osoby z jedného štátu do iného nezaniká jej právna subjektivita, ak sú s tým zlučiteľné právne poriadky oboch registrovaných sídiel.
- Fúzia právnických osôb, na ktoré sa vzťahujú rôzne osobné práva, sa posudzuje v rámci oboch právnych poriadkov (článok 33 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka).

Medzinárodné právnické osoby:

- Osobné právo právnických osôb sa určuje v dohovore, ktorým boli zriadené, alebo v stanovách.
- Ak to tak nie je, rozhodným právom je právo krajiny, v ktorej sa nachádza hlavné registrované sídlo (článok 34 Občianskeho zákonníka).

3.3 Vznik vzťahu rodič – dieťa vrátane adopcie

3.3.1 Vznik vzťahu rodič – dieťa

Právo rozhodné pre vznik vzťahu medzi rodičom a dieťaťom je:

- osobné právo rodiča v čase vzniku vzťahu (článok 56 ods. 1 Občianskeho zákonníka),
- spoločné vnútroštátne právo oboch rodičov, alebo pokiaľ to nie je možné, právo spoločného obvyklého pobytu manželov, alebo pokiaľ ani to nie je možné, osobné právo dieťaťa, ak ide o dieťa vydatej ženy a vznik vzťahu medzi rodičom a dieťaťom sa týka otca (článok 56 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Vzťahy medzi rodičmi a deťmi sú upravené:

- spoločným vnútroštátnym právom rodičov, alebo pokiaľ to nie je možné,
- právom spoločného obvyklého pobytu rodičov, alebo
- ak sa príslušné miesta obvyklého pobytu nachádzajú v rôznych štátoch, osobným právom dieťaťa (článok 57 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

3.3.2 Adopcia

Na osvojenie, vzťahy medzi osvojiteľom a osvojencom a vzťahy medzi osvojencom a jeho biologickou rodinou sa uplatňuje toto právo:

- osobné právo osvojenca (článok 60 ods. 1 Občianskeho zákonníka) alebo
- v prípade, že sú osvojiteľia manželia alebo je osvojencom dieťa jedného z nich, spoločné vnútroštátne právo osvojiteľov, alebo inak
- právo spoločného obvyklého pobytu osvojiteľov, alebo inak
- právo krajiny, s ktorou je najužšie spojený rodinný život osvojiteľov (článok 60 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Situácie, v ktorých nie je osvojenie povolené:

- osvojenie nie je povolené, ak sa v príslušnom práve, ktorým sa riadia vzťahy medzi osvojencom a jeho biologickými rodičmi, neuznáva alebo nepovoľuje osvojenie za daných okolností (článok 60 ods. 4 Občianskeho zákonníka).

Situácie, v ktorých je potrebný súhlas s osvojením alebo s dobrovoľným uznaním otcovstva alebo materstva:

- keď sa v osobnom práve osvojenca vyžaduje jeho súhlas (článok 61 ods. 1 Občianskeho zákonníka),
- keď sa v práve, ktorým je upravený vzťah medzi dieťaťom, ktoré sa má osvojiť, a treťou stranou, s ktorou má dieťa právny rodinný alebo poručnícky vzťah, vyžaduje súhlas tejto tretej strany (článok 61 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

3.4 Manželstvo, nemanželské páry, partnerstvá, rozvod, súdna rozluka, vyživovacia povinnosť

3.4.1 Manželstvo

Osobné právo každého zo snúbencov sa uplatňuje:

- na ich spôsobilosť uzatvoriť manželstvo,
- na ich spôsobilosť podpísať dohodu manželov,
- na pravidlá upravujúce absenciu súhlasu alebo neplatný súhlas snúbencov (článok 49 Občianskeho zákonníka).

Právo rozhodné pre formy manželstva je:

- právo štátu, v ktorom sa uzatvára manželstvo,
- vnútroštátne právo jedného z manželov, ak sú obidvaja cudzinci, ktorí sa zosobášili v Portugalsku pred príslušným konzulárnym alebo diplomatickým úradníkom, a ak sa v tomto práve priznáva rovnaká právomoc portugalským konzulárnym a diplomatickým úradníkmi (článok 51 ods. 1 Občianskeho zákonníka),
- diplomatický alebo konzulárni úradníci portugalského štátu alebo katolícki kňazi môžu zosobášiť dvoch portugalských štátnych príslušníkov alebo portugalského štátneho príslušníka a cudzinca v zahraničí (článok 51 ods. 2 Občianskeho zákonníka),
- v obidvoch situáciách uvedených v poslednej zarážke musí sobášu predchádzať zverejnenie oznámení, ktoré zabezpečí príslušný orgán, pokiaľ sa od toho neodstúpilo (článok 51 ods. 3 Občianskeho zákonníka),
- kanonické manželstvo dvoch portugalských štátnych príslušníkov alebo portugalského štátneho príslušníka a cudzinca uzatvorené v zahraničí sa považuje za katolícke manželstvo a zapisuje sa v Portugalsku do farských záznamov bez ohľadu na právnu formu manželstva (článok 51 ods. 4 Občianskeho zákonníka).

Právo rozhodné pre vzťahy medzi manželmi a zmeny majetkových pomerov manželov je:

- spoločné vnútroštátne právo (článok 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka), alebo
- právo spoločného obvyklého pobytu, alebo inak
- právo krajiny, s ktorou je najužšie spojený rodinný život (článok 51 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

3.4.2 Nemanželské páry a partnerstvá

Neexistujú žiadne vnútroštátne kolízne normy, v ktorých sú špecificky stanovené pravidlá pre nemanželské páry a partnerstvá.

V rámci vnútroštátneho práva sa konkubinát upravuje zákonom č. 7/2001 z 11. mája 2001 (ochrana konkubinátov), naposledy zmeneným zákonom č. 71/2018 z 31. decembra 2018.

V portugalskom práve je konkubinát vymedzený ako právna situácia dvoch osôb, ktoré bez ohľadu na svoje pohlavie žijú spolu, ako keby boli zosobášené najmenej dva roky (článok 1 ods. 2 zákona o ochrane konkubinátov).

So zreteľom na neexistenciu kolíznych noriem určených osobitne pre konkubinát sa môžu analogicky uplatňovať kolízne normy týkajúce sa vzťahov medzi manželmi a zmien majetkových pomerov manželov. Tento výklad však

podlieha zmenám vnútroštátnej judikatúry.

3.4.3 Rozvod a súdna rozluka

Režim stanovený v právnych predpisoch EÚ

Pokiaľ ide o členské štáty Európskej únie, ktoré sa zúčastňujú na tomto nástroji posilnenej spolupráce, rozhodné právo pre rozvod a rozluku sa určuje v súlade s nariadením (EÚ) č. 1259/2010, ktoré má prednosť pred vnútroštátnymi kolíznymi normami uvedeným ďalej, pokiaľ sú stanovené odlišné pravidlá.

Režim stanovený vo vnútroštátnych kolíznych normách

Rozhodné právo pre rozvod a rozluku osôb a majetku je:

- spoločné vnútroštátne právo, alebo inak
- právo spoločného obvyklého pobytu, alebo inak
- právo krajiny, s ktorou je najužšie spojený rodinný život (článok 52 Občianskeho zákonníka, ktorý sa uplatňuje na rozluku a zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva a rozvod v zmysle článku 55 ods. 1 tohto zákonníka).

Zmena rozhodného práva počas manželstva:

- v takom prípade sa ako základ pre rozvod alebo rozluku môže použiť len skutočnosť, ktorá bola relevantná v čase trvania manželstva (článok 55 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

3.4.4 Vyživovacia povinnosť

Režim stanovený v Haagskom protokole z roku 2007

V členských štátoch Európskej únie (s výnimkou Dánska) sa rozhodné právo pre vyživovacie povinnosti vyplývajúce z rodinných vzťahov, vzťahov medzi rodičom a dieťaťom, manželstva alebo príbuzenstva vrátane vyživovacích povinností voči deťom, bez ohľadu na to, či sú rodičia zosobášení, určuje v súlade s Haagskym protokolom o rozhodnom práve pre vyživovaciu povinnosť uzavretým 23. novembra 2007, ktorý má prednosť pred vnútroštátnymi kolíznymi normami uvedenými ďalej, pokiaľ sú stanovené odlišné normy.

Režim stanovený vo vnútroštátnych kolíznych normách

Rozhodné právo je právo uvedené v predchádzajúcom texte:

- pod nadpisom „*Vznik vzťahu rodič – dieťa vrátane osvojenia*“, pokiaľ sa týka *vzťahov medzi rodičmi a deťmi a vzťahov medzi osvojiteľmi a osvojencami*,
- pod nadpisom „*Manželstvo, nemanželské páry, partnerstvá, rozvod, rozluka, vyživovacia povinnosť*“, pokiaľ sa týka *vzťahov medzi manželmi*.

V prípadoch, keď je výživné dlžné na základe iných rodinných vzťahov:

- rozhodné právo je osobné právo príslušných strán.

V prípadoch, keď je výživné dlžné na základe právnych úkonov:

- rozhodné právo je právo uvedené pod nadpisom „*Zmluvné záväzky a právne úkony*“, najmä pokiaľ ide o *záväzky vyplývajúce z právnych úkonov a podstatu zmluvy*.

V prípadoch, keď je výživné dlžné na základe dedenia alebo naloženia s majetkom v závete:

- rozhodné právo je právo uvedené ďalej pod nadpisom „*Závety a dedičstvo*“.

3.5 Majetkové vzťahy medzi manželmi

Režim stanovený v právnych predpisoch EÚ

Pokiaľ ide o členské štáty Európskej únie, ktoré sa zúčastňujú na tomto nástroji posilnenej spolupráce, medzi

ktoré patrí Portugalsko, rozhodné právo pre majetkové režimy manželov a dôsledky registrovaných partnerstiev na dedičstvo sa určuje v súlade s nariadením (EÚ) 2016/1103 a s nariadením (EÚ) 2016/1104, ktoré majú prednosť pred vnútroštátnymi kolíznymi normami uvedenými ďalej, pokiaľ sú stanovené odlišné pravidlá.

Režim stanovený vo vnútroštátnych kolíznych normách

Rozhodné právo pre dohody manželov (podstata a účinky) a pre majetkové pomery manželov (zákonné alebo stanovené zmluvne) je:

- vnútroštátne právo páru v čase uzavretia manželstva (článok 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka), alebo ak nemajú rovnakú štátnu príslušnosť,
- právo spoločného obvyklého pobytu páru v čase uzavretia manželstva, alebo pokiaľ to nie je možné,
- právo prvého bydliska manželov (článok 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka), alebo
- ktorýkoľvek z predchádzajúcich režimov, ak sa uplatňuje cudzie právo, jeden z manželov obvykle býva v Portugalsku a je to dohodnuté bez toho, aby boli dotknuté práva tretích strán pred uzavretím dohody (článok 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

Pokiaľ ide o zmeny majetkových pomerov manželov, pozri *vzťahy medzi manželmi a zmeny majetkových pomerov manželov* v časti s názvom *Manželstvo, nemanželské páry, partnerstvá, rozvod, rozluka, vyživovacia povinnosť*, bode „*Manželstvo*“ (článok 54 Občianskeho zákonníka).

3.6 Závety a dedičstvo

Režim stanovený v právnych predpisoch EÚ

V členských štátoch Európskej únie (okrem Dánska, Írska a Spojeného kráľovstva) sa rozhodné právo pre dedenie určuje podľa nariadenia (EÚ) č. 650/2012, ktoré má prednosť pred vnútroštátnymi kolíznymi normami uvedenými ďalej, pokiaľ sú stanovené odlišné normy.

Európske nariadenie o dedičských veciach nemá vplyv na uplatňovanie medzinárodných dohovorov, ktorých bolo Portugalsko zmluvnou stranou v čase jeho prijatia [článok 75 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 650/2012].

Hoci Portugalsko podpísalo Haagsky dohovor o rozhodnom práve pre formu závetov (1961), doteraz ho neratifikovalo (apríl 2021), a preto ním nie je viazané.

Preto sa medzinárodné závety riadia Dohovorom o jednotnej právnej úprave formy medzinárodného závetu (Washington, 1973), ktorého je Portugalsko zmluvnou stranou, schváleným na účely prístúpenia zákonným dekrétom č. 252/75 a pravidlami portugalského notárskeho poriadku.

Režim stanovený vo vnútroštátnych kolíznych normách

Osobné právo závetcu v čase úmrtia sa uplatňuje:

- na dedenie v prípade smrti,
- na právomoci správcu dedičstva a vykonávateľa závetu (článok 62 Občianskeho zákonníka).

Osobné právo závetcu v čase vyhlásenia sa uplatňuje:

- na spôsobilosť vykonať, zmeniť alebo zrušiť nakladanie s majetkom pre prípad smrti (článok 63 ods. 1 Občianskeho zákonníka),
- na špeciálnu formu potrebnú na základe veku osoby nakladajúcej s majetkom (článok 63 ods. 1 Občianskeho zákonníka),
- na výklad doložiek a ustanovení pre prípad smrti, pokiaľ sa neodkazuje na iné právo [článok 64 písm. a) Občianskeho zákonníka],
- na neexistenciu súhlasu a neplatný súhlas [článok 64 písm. b) Občianskeho zákonníka],
- na prípustnosť spoločných závetov [článok 64 písm. c) Občianskeho zákonníka],
- na prípustnosť dedičských zmlúv bez toho, aby bol dotknutý režim uvedený skôr v texte pod nadpisom „*Majetkové pomery manželov*“ [článok 64 písm. c) Občianskeho zákonníka].

Poznámka:

V prípade zmeny osobného práva po nakladaní s majetkom pre prípad smrti môže osoba, ktorá nakladá s majetkom, zrušiť toto nakladanie s majetkom na základe predchádzajúceho osobného práva (článok 63 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Pokiaľ ide o formu nakladania s majetkom pre prípad smrti a zrušenie alebo zmenu nakladania s majetkom, môže alternatívne platiť toto:

- právo miesta, kde bol úkon vykonaný, alebo
- osobné právo zosnulého v čase vyhlásenia, alebo
- osobné právo zosnulého v čase úmrtia, alebo
- právo, na ktoré odkazuje miestna kolízna norma (článok 65 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Obmedzenia tohto režimu:

musí sa dodržať forma požadovaná v osobnom práve zosnulého v čase vyhlásenia, ak nedodržanie spôsobuje neplatnosť alebo nevyožiteľnosť vyhlásenia, aj keď je urobené v zahraničí.

3.7 Nehnutelnosti

Rozhodným právom pre držbu, vlastníctvo a iné vecné práva je:

- právo štátu, na ktorého území sa nachádza majetok (článok 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Rozhodným právom pre vznik a prevod vecných práv k majetku v preprave je:

- právo krajiny určenia (článok 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Rozhodným právom pre vznik a prevod vecných práv k dopravným prostriedkom podliehajúcim registrácii je:

- právo krajiny, v ktorej bola vykonaná registrácia (článok 46 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

Rozhodným právom pre spôsobilosť zriadiť vecné práva k nehnuteľnosti alebo nakladať s touto nehnuteľnosťou je:

- právo miesta, kde sa nachádza majetok, pokiaľ je tak určené v uvedenom práve, alebo ak nie,
- osobné právo (článok 47 Občianskeho zákonníka).

Rozhodným právom pre autorské práva je:

- právo miesta, kde bolo dielo prvýkrát zverejnené, alebo ak nebolo zverejnené,
- osobné právo autora bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia v osobitných právnych predpisoch (článok 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Rozhodným právom pre priemyselné vlastníctvo je:

- právo krajiny, v ktorej bolo vytvorené (článok 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

3.8 Platobná neschopnosť

Rozhodným právom je spravidla právo štátu, v ktorom sa začalo konanie (článok 276 zákona o platobnej neschopnosti a ozdravení spoločností).

S ohľadom na účinky vyhlásenia platobnej neschopnosti existujú výnimky z tohto pravidla:

- účinky na pracovné zmluvy a pracovnoprávne vzťahy sa riadia právom rozhodným pre pracovné zmluvy (článok 277 zákona o platobnej neschopnosti a ozdravení spoločností),
- v prípade práv dlžníka vo vzťahu k nehnuteľnému majetku, plavidlu alebo lietadlu podliehajúcemu povinnej registrácii vo verejnom registri je rozhodným právom právo štátu, v právomoci ktorého sa vedie register (článok 278 zákona o platobnej neschopnosti a ozdravení spoločností),
- účinky na zmluvy priznávajúce nárok na nadobudnutie vecných práv k nehnuteľnému majetku alebo nárok na

užívanie tohto majetku sa riadia výlučne právom štátu, na území ktorého sa nachádza daná nehnuteľnosť (článok 279 ods. 1 zákona o platobnej neschopnosti a ozdravení spoločností),

- účinky na práva predávajúceho vo vzťahu k majetku predávanému dlžníkovi v platobnej neschopnosti s výhradou vlastníctva a vecné práva veriteľov alebo tretích strán k majetku patriacemu dlžníkovi, ktorý sa v čase začiatku konania nachádzal na území iného štátu, sa riadia výlučne právom tohto štátu (článok 280 ods. 1 zákona o platobnej neschopnosti a ozdravení spoločností),
- účinky na práva týkajúce sa zapísaných alebo uložených cenných papierov sa riadia právom rozhodným pre ich prevod podľa článku 41 zákona o cenných papieroch (článok 282 ods. 1 zákona o platobnej neschopnosti a ozdravení spoločností),
- účinky na práva a povinnosti účastníkov finančného trhu alebo účastníkov platobného systému, ktorý je vymedzený v článku 2 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/26/ES z 19. mája 1998, alebo rovnocenných systémov sa riadia právom rozhodným pre tento systém (článok 285 zákona o cenných papieroch a článok 282 ods. 2 zákona o platobnej neschopnosti a ozdravení spoločností),
- účinky na transakcie predaja a opätovného nákupu vymedzené v článku 12 smernice Rady 86/635/EHS z 8. decembra 1986 sa riadia právom rozhodným pre tieto zmluvy (článok 283 zákona o platobnej neschopnosti a ozdravení spoločností),
- účinky na prebiehajúce konanie týkajúce sa majetku alebo práva, ktorý(-é) je neoddeliteľnou súčasťou konkurznej podstaty, sa riadia výlučne právom štátu, v ktorom sa vedie konanie (článok 285 zákona o platobnej neschopnosti a ozdravení spoločností).

Odkazy na dôležité portugalské právne predpisy:

[Ústava Portugalskej republiky](#)

[Občiansky zákonník](#)

[Notársky poriadok](#)

[Zákon o platobnej neschopnosti a ozdravení spoločností](#)

Záverečné pripomienky

Informácie uvedené v tomto prehľade sú všeobecnej povahy, nie sú vyčerpávajúce a kontaktné miesto, Európsku justičnú sieť pre občianske a obchodné veci, súdy ani iných príjemcov nijako nezaväzujú. Vždy sa musia brať do úvahy uplatniteľné právne predpisy.

■ Posledná aktualizácia: 10/11/2021

Obsah pôvodných vnútroštátnych jazykových verzií na tejto webovej lokalite spravujú príslušné kontaktné body EJS. Preklady týchto textov zabezpečila Európska komisia. V prekladoch preto ešte môžu chýbať možné úpravy pôvodných textov, ktoré neskôr vykoná príslušný štátny orgán členského štátu. Európska justičná sieť pre občianske a obchodné veci ani Európska komisia nenesú žiadnu zodpovednosť ani inak neručia za informácie alebo údaje, ktoré tento dokument obsahuje alebo na ktoré odkazuje. Právne normy v oblasti autorských práv členského štátu zodpovedných za túto stránku nájdete v právnom oznámení.